

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, Węgrom, Republice Litewskiej, Republice Słowackiej oraz Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-504/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszony przez Rzeczpospolitą Polską na lata 2008–2012 — Artykuł 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87 — Kompetencje Komisji i państw członkowskich — Równość traktowania)

(2012/C 151/02)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Kružíková i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję: Królestwo Danii (przedstawiciel: C. Vang, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Rzeczpospolita Polska (pełnomocnicy: M. Szpunar, M. Nowacki i B. Majczyna, pełnomocnicy), Węgry, Republika Litewska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H Walker, pełnomocnik, i J Maurici, barrister)

Interwenienci popierający Rzeczpospolitą Polską: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i D. Hadroušek, pełnomocnicy), Rumunia (przedstawiciele: V. Angelescu i A. Cazacioc, doradcy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-183/07 Polska przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę na lata 2008–2012 zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Zasada ne ultra petita — Granice kontroli sądowej — Naruszenie art. 48 ust. 2 regulaminu Sądu — Błędna wykładnia art. 296 TFUE, art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, a także art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1 decyzji Komisji C (2007)1295 wersja ostateczna

wiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Zasada ne ultra petita — Granice kontroli sądowej — Naruszenie art. 48 ust. 2 regulaminu Sądu — Błędna wykładnia art. 296 TFUE, art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, a także art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1 decyzji Komisji C (2007)1295 wersja ostateczna

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Królestwo Danii, Rumunia, a także Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej, Republice Litewskiej, Republice Słowackiej oraz Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-505/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/CE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszony przez Republikę Estońską na lata 2008–2012 — Kompetencje Komisji i państw członkowskich — Artykuł 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87 — Równość traktowania — Zasada dobrej administracji)

(2012/C 151/03)

Język postępowania: estoński

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Kružíková, E. Randvere i E. White, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję: Królestwo Danii (przedstawiciel: C. Vang, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Republika Estońska (przedstawiciele: L. Uibo i M. Linntam, pełnomocnicy), Republika Litewska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Interwenienci popierający Republikę Estońską: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik), Republika Łotewska (przedstawiciele: K. Drēviņa i M. I. Kalniņš, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-263/07 Estonia przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 4 maja 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Republikę Estońską na lata 2008–2012 zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Naruszenie prawa przy badaniu dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Błędna wykładnia art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE oraz ogólnej zasady równego traktowania — Błędna interpretacja zakresu zastosowania zasady dobrej administracji — Błędna kwalifikacja przepisów zaskarżonej decyzji jako nierozzerwalnie związanych, co doprowadziło do stwierdzenia nieważności całej decyzji, zamiast jej części.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Republika Czeska, Królestwo Danii i Republika Łotewska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Staatssecretaris van Justitie przeciwko Tayfunowi Kahveciemu (C-7/10), Osmanowi Inanowi (C-9/10)

(Sprawy połączone C-7/10 i C-9/10) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Prawo pobytu — Członkowie rodziny pracownika tureckiego, który uzyskał obywatelstwo — Zachowanie tureckiego obywatelstwa — Data uzyskania obywatelstwa)

(2012/C 151/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: Tayfun Kahveci (C-7/10), Osman Inan (C-9/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 7 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Prawo pobytu członków rodziny pracownika tureckiego należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego — Członkowie rodziny pracownika tureckiego, który uzyskał obywatelstwo, zachowując jednak jednocześnie swoje tureckie obywatelstwo — Data uzyskania obywatelstwa

Sentencja

Artykuł 7 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turecką, należy interpretować w ten sposób, że członkowie rodziny pracownika tureckiego należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego mogą wciąż powoływać się na ten przepis, gdy pracownik ten uzyskał obywatelstwo przyjmującego państwa członkowskiego, zachowując jednocześnie obywatelstwo tureckie.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-185/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/83/WE — Artykuły 5 i 6 — Leki gotowe — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Przepisy państwa członkowskiego zwalniające z obowiązku uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu podobnych produktów leczniczych mających niższą cenę niż produkty lecznicze objęte pozwoleniem)

(2012/C 151/05)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Šimerdová i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego